

DINS DE MI

Qui era en realitat?

Per agradar em vaig canviar.

Primer el físic,

fins a trencar també la ment.

Només volia agradar, però vaig fracassar.

No es fixaren més en mi,

jo que m'havia destrossat.

Tornaria enrere només per ser qui havia de ser

i no haver canviat el meu jo d'aquell temps.

No canviïs mai per agradar,

sinó per tu

per brillar davant del propi mirall.

(Im)perfecta

Em sé imperfecta.

No soc un moixó de veu clara.

No soc ni la més dotada

ni la més intel·ligent.

Em sé imperfecta

com la gent corrent.

Soc ben adolescent

i sovint perdo el nivell.

Tinc por,

inseguretats,

pensaments punyents

i mullar de gotes la fina tela d'art

és la meva especialitat.

I llavors és quan penso:

la perfecció no és millor;

saber-se imperfecta és un gran do.

Pressió

Quatre murs, tancats,

sense portes ni finestrals

sense sortides.

Tot fosc

sense sorolls.

Així o aixà;

és igual: no agradarà.

Temps per pensar, però t'atacaran.

Doncs, saps?

M'és igual.

Soc genial,

una bomba de pressió

que desconixeràs després del seu esclat.

Llavors tindrè

una casa blava de platja amb grans finestrals plena de llum i de tranquil·litat.